

faavibdt det gaaer ud paa, at Mandstabsets Uddannelse skal finde Sted i Hæren, og at det først ved Slutningen af Værnepligtstidens 2det Aar skal overgaae til Væbningen. Man indstiller derfor, at de Bornholms Væbning omfattende Paragrafer (187—192) udgaae af Lovudkastet.

Udvalgets Flertal har troet at burde tiltræde Krigsministerens Forslag.

23) Det i Lovudkastets § 193 indeholdte Forslag, ifølge hvilket Befalingsmænd og Mandstab, hørende til frivillige Corps, der syldesigjøre visse Betingelser, kunne fritages for Tjenesten i Forstærkningen, bør dog ikke give disse Værnepligtige nogen Afgang til i Krigstid at undbrage sig de Forpligtelser, der paahvile dem til Landets Forsvar. Det bør derfor fastsættes, at saadanne Corps i Krigstid udgjøre en Del af Krigsmagten.

10 Medlemmer af Udvalget ansee det for rettest, at denne Paragraph udgaaer.

24) Den i sidste Stykke af § 194 indeholdte Reservation af Rettigheder, som førend denne Lovs Ikrafttræden ere erhvervede af Befalingsmænd eller andre i Hæren ansatte Personer, er affattet i saa almindelige Udtryk, at Udvalget har anset det for rigtigt at indhente nærmere Oplysning fra Krigsministeren om, hvilke de Rettigheder ere, som søttes bevarede. Ministeren har derefter meddelt Udvalget, at der fra hans Side Intet er i Veien for, at Paragraphens sidste Stykke udgaaer.

25) Den forelagte Plan sigter til et Maal, som først efter flere Aars Forløb kan være naaet, og der kan under dens Gjennemførelse let indtræde Forhold, som virke mer eller mindre forstyrrende ind paa den. Den vil derhos bevirke en saa betydelig Forandring i Befolkningens Forhold til Krigsmagten og paa saa mange Maader berøre de borgerlige Forhold anderledes end den tidligere Hærorganisation, at nogle af Udvalgets Medlemmer maae anbefale, at der fastsættes en vis Tidsfrist, inden hvilken den skal forelægges Lovgivningsmagten til Revision. Om nogle Aar vil man uden Tvivl være kommen

til større Klarhed om adskillige Spørgsmaal, vedrørende baade Hærens Størrelse og dens Ordning, om hvilke det nu ikke har været muligt at opnaae fuldstændig Enighed; det vil da være den rette Tid til ved en omhyggelig gennemført Revision at høre paa de Ufuldkommenheder, som maatte have viist sig at flæbe ved det her foreslaaede System. I Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen ved tidligere Lovudkast, navnlig saadanne, som havde en større finantsiel Betydning, har vedtaget, indstille disse Medlemmer derfor, at der tilføies Lovudkastet en Slutningsparagraph, som fastsætter, at Loven skal underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1872—73.

Udvalgets øvrige Medlemmer maae, dels af de nysnævnte Hensyn, dels fordi de have særlig Betænkelighed ved at indrømme, at Loven overhovedet bør have Gyldighed udover et begrænset Tidsrum, foreslaae, at der i en Slutningsparagraph tilføies, at Loven kun er gyldig til Udgangen af Finantsaaret 1872—73.

26) De Redaktionsforslag, som Udvalget maatte finde at kunne anbefale, ville blive fremsatte til 3die Behandling.

27) Som Bilag aftrykke vi nogle os af Krigsministeriet meddelte Oplysninger og Beregninger, som have været os til Nytte ved vore Forhandlinger, nemlig:

- Bilag A. Skrivelse fra Krigsministeriet af 12te Marts 1867 angaaende Gar-nisonstjenesten.
- Bilag B. Oversigt over det for 1867 udstrevede Mandstabs Høidemaal.
- Bilag C. Skrivelse fra Krigsministeriet af 27de Marts 1867 angaaende de aarlige Udgifter ved Hæren, afdelingsvis fremstillet.
- Bilag D. Skrivelse fra Krigsministeriet af 5te April 1867 angaaende Leir-væsenet.